DE VAKBEWEGING

16 MEI 1945
NR 1

Voorlopig Mededelingenblad van het Nederlands Verbond van Vakverenigingen

WERKERS VAN NEDERLAND

Het is nu bijna vijf jaar geleden, dat het N.V.V. door een Duitsen Rijkscommissaris, die zijn loopbaan hier begon met de belofte, zich niet met interne Nederlandse aangelegenheden te zullen bemoeien, eerst **monddood** werd gemaakt en later werd **opgeheven** en **vervangen** door het **Nederlandse Arbeidsfront.** De rest van de Nederlandse arbeidersbeweging verging het niet beter.
Door dilettantisme, onkunde en opzet van de zijde van dit Arbeidsfront aan de dag gelegd, zijn de belangen van de Nederlandse arbeidende bevolking in elk opzicht verwaarloosd en aan de belangen van den overheerser ondergeschikt gemaakt. Aan **woorden** over „recht op een menswaardig bestaan", „de eer van de arbeid" en dergelijke heeft het daarbij niet ontbroken.
Maar de practijk was, dat één man in het N.A.F. het te zeggen had en de leden nog niet eens hardop mochten mopperen, als zij — met instemming van den Arbeidsfrontleider — gedwongen werden, onmenselijk lange werktijden te maken, gehuisvest werden in verluisde keten en andersoortige onderkomens en maar al te vaak voorzien werden van voedsel, dat elke andere naam eerder verdiende dan „eten".
De practijk was, dat de lieden van het Arbeidsfront, die voorheen de mond vol hadden over bonzen en bonzensalarissen, aan niemand ooit enige verantwoording aflegden van eigen doen en laten op financieel gebied en dat zij elkaar tal van goed betaalde baantjes bezorgden.
De practijk was, dat alles wat nog werd gedaan of voor de toekomst werd aangekondigd, gestolen werd uit de geestelijke schatkamer van het N.V.V. en de andere vakcentralen.
Maar genoeg hierover. Het zij voldoende te constateren, dat het Arbeidsfront was en niet anders wilde zijn dan **de gewillige dienaar van de Duitse overheid** en van de heersende kliek in de N.S.B., die het woord „dienst aan de gemeenschap" in de mond bestorven lag, maar die van socialisme in waarheid niets moest hebben.

THANS IS NEDERLAND WEER VRIJ!

Gevoelens van diepe **dankbaarheid** vervullen ons jegens de gealliëerde bondgenoten, van wie tienduizenden mannen hun leven offerden om **vrijheid** en **onafhankelijkheid** van ons vaderland te helpen bevechten. Met weemoed en bewondering denken wij daarnaast aan de duizenden landgenoten, die het hoogste offer voor **onze** vrijheid brachten. Dank zij hun aller moed en offervaardigheid kunnen ook wij thans weer vrij uit onze werkzaamheden als vakbeweging hervatten, zonder kans te lopen, in een concentratiekamp of gevangenis te belanden. En wij beseffen beter dan ooit, dat **ons vrije democratische volksbestaan** de enige **grondslag** is, waarop een onafhankelijke vakbeweging kan werken en gedijen.
De wereld, waarin wij als vakbeweging onze taak weer opvatten, is niet meer dezelfde als in 1940. De verwoestingen, die het nationaalsocialisme geestelijk en stoffelijk in ons land heeft aangericht, zijn nog niet te overzien; de problemen, waarvoor wij staan, zijn talloos en moeilijk. Alom leeft onder de werknemers en ook onder andere groepen van de bevolking de gedachte, dat wij niet terug moeten en ook niet terug kunnen keren tot de toestanden van weleer.
Wij zien het als de taak der vakbeweging, die de stem is der mondig geworden arbeidersbevolking, om aan deze vernieuwingswil vorm te geven, vooral op sociaal-economisch gebied.
Primair zal het onze taak blijven, ervoor te zorgen, dat allen, die in loondienst arbeiden, **hun rechtvaardig deel** krijgen van hetgeen mede door hun arbeid wordt voortgebracht

In samenwerking met de andere vakcentralen van werknemers en werkgevers heeft het N.V.V. reeds geruime tijd geleden aan de Regering een Urgentieprogram (z.o.z.) aangeboden. Gij ziet daaruit, hoe wij zelfs onder moeilijke omstandigheden actief zijn geweest om voor hen, die gedwongen in het buitenland werkten, de krijgs- en andere gevangenen, de onderduikers, de ouden van dagen en de Nederlandse bevolking in het algemeen, leniging in de onmiddellijke nood te verkrijgen.

Maar behalve aan de **leniging** van **directe nood** en de zorg voor behoorlijk geregelde **arbeidsvoorwaarden,** willen wij in de toekomst al onze krachten wijden aan de **bouw van een nieuwe maatschappij,** berustend op **sociale gerechtigheid.** Dat is een samenleving zonder **klassevoorrechten** en met **gelijke sociale levenskansen** voor ieder, waarin de **voortbrenging** gericht zal zijn op het **welzijn van allen** en niet op de **winst** van weinigen en waarbij aan iederen werker (via zijn organisatie) **mede-verantwoordelijkheid** door medezeggenschap zal worden gegeven.

Wij gaan dus aan de slag om **een behoorlijk bestaan voor ieder in een welvarend Nederland** mogelijk te maken.

Wij zouden dit het liefst gedaan hebben in een ongedeelde vakbeweging, omvattende allen, die in gesalarieerde dienst werkzaam zijn, zonder onderscheid van godsdienstige gezindte.
Dat dit niet mogelijk is gebleken op grond van de inzichten, welke dienaangaande in de leidende kringen van de Katholieke en Prot. Christelijke vakbeweging heersen, spijt ons.
Toch blijft ook in dit opzicht niet alles bij het oude. Er komt een **blijvende samenwerking** tussen de drie grote vakcentralen, waarvoor gesticht is een **Raad van Vakcentralen.**
Met handhaving van onze inzichten aangaande de wenselijkheid en de mogelijkheid van een onverdeelde vakbeweging, zullen wij van onze kant alles doen om deze samenwerking zo vruchtbaar mogelijk voor de werknemers te maken.
Ziedaar dus de taak, die wij ons stellen, de doeleinden, die wij willen verwezenlijken en waarover wij thans gelukkig weer als vrije mensen met elkaar kunnen beraadslagen.

Wanneer gij, **hoofd- en handarbeiders,** wanneer gij, **ambtenaren** en **beambten, onderwijzers** en **leraren, musici** en **kunstenaars, ingenieurs, technici** en **kantoorbedienden,** personeel in **overheidsdienst arbeiders** uit **fabrieken, werkplaatsen** en **bouwnijverheid, arbeiders** uit **kleding- en textielindustrie,** werkers uit de **voedings- en genotmiddelenbedrijven, landarbeiders, typografen** en **spoorwegpersoneel, zeevarenden** en mannen uit de **havens,** de **scheepswerven,** het **transport-** en **mijnbedrijf,** wanneer gij allen, **kameraden van de arbeid,** tezamen met de in de bedrijven en instellingen werkzaam zijnde **vrouwen,** U aansluit bij de voor U aangewezen vakbond, behorende tot het N.V.V., dan zullen wij tezamen met U deze taak tot een goed einde kunnen brengen.

Tijdens de bezetting heeft het bestuur van het N.V.V., in samenwerking met de hoofdbesturen, het contact met onze voormannen in het land onderhouden en de wederopbouw van onze vakbeweging voorbereid. **Thans is het lang verbeide ogenblik daar om deze wederopbouw met kracht ter hand te nemen!**
Ons nieuwe N.V.V. wordt een organisatie, waarin Uw rechten op democratische wijze verzekerd zijn, waarin ge Uw drang tot het mede helpen scheppen van een andere en betere wereld zult kunnen uitleven, waarin gij bevrediging zult kunnen vinden voor het beste wat in U is, **óók naar de geest,** indien die geest althans gevoed wordt door het verlangen, de woorden „Makkerschap" en „Mensheidsdienst" niet langer zinledige phrasen te doen blijven.

Kameraden, het woord is thans aan U!
Ons oude devies was, naar de beginletters van het vertrouwde: „Nederlands Verbond van Vakverenigingen":

NAARSTIG
VOLHARDEND
VOORWAARTS

De vroegere leden van het NVV zullen dit devies als het begeesterende klaroengeschal van weleer herkennen en met blijdschap in het hart begroeten.
Den vroegeren leden van de **Nederlandse Vakcentrale** roepen wij toe: „Schouder aan schouder samen aan de arbeid voor de algemene vakbeweging in Nederland, waarin plaats is voor ieder, ongeacht zijn politieke of godsdienstige overtuiging".
Zij, die nog geen deel uitmaakten van onze vakbeweging, doch nu hun gedachten over het nut en de noodzakelijkheid van aansluiting laten gaan, mogen en **zullen,** naar wij hopen en vertrouwen, eruit begrijpen en verstaan de sterke getuigenis van onze gemeenschappelijke wil, **met U en voor U,** door middel van een sterk gesmede en machtige Vakcentrale, te streven naar een samenleving, die deze naam **in waarheid** verdient. Een samenleving, waarin het niet langer zal **heten**: de arbeider is zijn loon waard, maar waarin dit loon ook zal worden betaald.
Kameraden, nu is het tijd voor de **daad!**

Sluit U thans aan bij de Vakbond, die zijn samenbundeling vindt in het N.V.V.

E. KUPERS, voorzitter
C. v. d. LENDE, secretaris

EEN ERERAAD

Het Bestuur van het Nederlands Verbond van Vakverenigingen, waarvan thans ook de voormalige Nederlandse Vakcentrale deel uitmaakt, heeft een Ereraad ingesteld, welks taak zal zijn de vraag te onderzoeken, of door bepaalde gedragingen van vroegere functionarissen of leden van de moderne of neutrale vakbeweging in de bezettingstijd de beginselen, de doelstellingen of de eer van de vakbeweging, waartoe zij behoorden, zijn geschaad.
Deze Ereraad bestaat uit de navolgende personen: Mr. Dr. J. in 't Veld, voorzitter, F. S. Noordhoff, C. Lammers, G. van der Houven, L. Veenstra, Jannink en Rodenhuis, leden.
Tot de Ereraad kunnen zich wenden:
a) vroegere functionarissen, die zelf te kennen geven, door de Ereraad gehoord te willen worden;
b) besturen bestuurders of leden van bonden, die ernstige bezwaren wensen in te brengen tegen bepaalde functionarissen of leden.
Beschuldigingen tegen de onder b) genoemde personen moeten zo spoedig mogelijk doch in elk geval uiterlijk vóór 1 Augustus 1945 worden ingezonden bij den secretaris van de Ereraad, Mr. J. Mannoury, ten kantore van het N.V.V. onder opgave van naam en adres, alsmede van de naam van de Bond, waarvan de beschuldiger(s) lid is (zijn). Op de enveloppe te vermelden: „Ereraad".
Het Bestuur van het N.V.V. rekent erop, dat alle aangesloten organisaties de uitspraken van de Ereraad en de daaraan in de regel te verbinden adviezen over de al of niet benoembaarheid van de beschuldigden tot enige functie in de vakbeweging, tot richtsnoer van hun besluiten zullen nemen.

NVV 445

MANIFEST van de Raad van Vakcentralen

gevormd door: Het Nederlands Verbond van Vakverenigingen, waarin door fusie opgenomen de Nederlandse Vakcentrale;
Het Rooms-Katholiek Werkliedenverbond en
Het Christelijk Nationaal Vakverbond

Aan de Nederlandse Hoofd- en Handarbeiders en het Personeel in Overheidsdienst

VRIJ! EINDELIJK VRIJ! NEDERLAND IS WEER VRIJ!

Na bijna 5 jaar leed, dikwijls smartelijk leed gedragen te hebben,
nadat vele Nederlanders het offer van hun leven moesten brengen en een nog groter aantal smadelijk gevangenschap en mishandeling moest ondergaan,
nadat ons Volk in honger is gedreven,
nadat wij geestelijk zijn geknecht, ontrecht en door „landgenoten" zijn verraden en verkocht,
nadat honderdduizenden in slavernij naar het vijandelijk land werden gedeporteerd,
nadat men tal van organisaties, ook de vakbeweging, welke zoveel ten bate van de Nederlandse arbeiders heeft verricht, ten offer was gevallen aan de tirannie,
na dát alles en nog veel meer,

zijn wij weer VRIJ en kunnen wij ons wederom aan onze eigen taak wijden.

Ons eerste woord is bestemd voor U, arbeiders, zowel hoofd- als handarbeiders en personeel in Overheidsdienst. Dat woord wil allereerst uiting geven aan onze grote erkentelijkheid voor de trouw, welke gij tijdens de bezetting aan de dag hebt gelegd.
Gij waart trouw aan land en volk, gij waart in uw hart trouw aan de sociale organisaties, zoals wij die vóór de bezetting gekend hebben.
Wij gedenken op deze plaats in het bijzonder de vrienden, die deze trouw met de dood hebben bezegeld. **Ere zij hun nagedachtenis.**
Toen de tiran zich aan de Nederlandse Vakbeweging vergreep hebben honderdduizenden hun organisaties verlaten, waaraan zij door jarenlang lidmaatschap met vele banden waren verbonden.
Gij hebt het natuurlijk begrepen: ook al was het contact tussen U en ons niet intensief, het is toch bewaard, niemand van ons heeft stilgezeten.
Er is overleg gepleegd, er zijn plannen beraamd, ondanks onderbreking door arrestaties, er zijn maatregelen getroffen!

Het Nederlands Verbond van Vakverenigingen, waarin door fusie opgenomen de Nederlandse Vakcentrale (N.V.V. en N.V.C.):
Het Rooms Katholiek Werkliedenverbond (R.K.W.V.) en
Het Christelijk Nationaal Vakverbond (C.N.V.),
welke als teken van innige samenwerking een

RAAD VAN VAKCENTRALEN

hebben gesticht, richten zich in dit gemeenschappelijk manifest tot U.
Nood en ellende hebben tijdens de oorlogsjaren in het bijzonder talloze arbeiders en hun gezinnen, als het minst draagkrachtige deel van de bevolking, geteisterd. Deze nood moet met alle mogelijke middelen in de kortst mogelijke tijd worden gelenigd!
Sterker dan ooit is daarvoor thans de **vakbeweging** nodig, omdat zij bij de opbouw van de **nieuwe samenleving**, welke komen móét en naar onze vaste overtuiging komen zál, een belangrijke taak zal hebben te vervullen.
Uw eerste werk moet daarom zijn, uw vakorganisaties, welke U door den overweldiger zijn ontnomen, weer te doen herleven en tot bloei brengen. Zij moeten meer nog dan voorheen niet alleen in het belang van de werknemers zelf, maar ook in dat van het bedrijfsleven, ja, in dat van het gehele volk werkzaam zijn.
Daarom is onder meer nodig, dat er in de naaste toekomst komt: Ordening van het bedrijfsleven door het verlenen van verordenende bevoegdheid aan bedrijfsorganen, samengesteld uit de vertegenwoordigers van werkgevers- en werknemersorganisaties en instelling van een sociaal-economische raad.
Maar ter directe leniging van de nood hebben de vakcentralen van werkgevers en werknemers, tussen welke een nauwe samenwerking bestaat, het volgende

URGENTIE-PROGRAM

opgesteld, dat reeds verleden jaar aan de regering is aangeboden:

1. Van regeringswege worden, in overleg met het georganiseerde bedrijfsleven, onvewijld maatregelen getroffen, dat:
   a. de werknemers, die gedwongen in het buitenland werken;
   b. de krijgsgevangenen;
   c. de door den vijand als gijzelaar geïnterneerden of om andere redenen door den bezetter van hun vrijheid beroofde personen;
   d. de onderduikers;

   in hun oude functies tewerk worden gesteld. Als dit om bijzondere redenen niet aanstonds mogelijk is, geldt voor hen een wachtgeldregeling, die onverwijld van overheidswege wordt ingesteld of bevorderd. Tevens wordt voor hen, die voor die tijd werkloos waren, een financiële regeling getroffen.
2. Onmiddellijke rehabilitatie en herstel in oude functie, onder continuëring van rechten, van allen zowel in overheids- als in particuliere dienst, die tijdens de bezetting door politieke terreur, dan wel omdat zij weigerden onvaderlandse handelingen te verrichten, werden ontslagen of genoodzaakt werden ontslag te nemen, respectievelijk werden gedegradeerd.
3. Handhaving van het ontslagverbod, uitzonderingen toe te staan door de overheid, met behulp van organen uit kringen van werkgevers en werknemers.
4. Wederinvoering van normale werk- en rusttijden.
5. Krachtige bevordering van de werkgelegenheid, o.a. door het treffen van maatregelen tot onmiddellijke wederopbouw van de verwoeste gebieden, uitvoering van openbare werken, bouw van goede en ruime arbeiderswoningen en van middenstandswoningen en andere utiliteitsgebouwen.
6. Verhoging van de rantsoenen van de voornaamste levensbenodigdheden, in het bijzonder van voeding, schoeisel, dekking en kleding. Krachtige bestrijding van de zwarte handel.
7. Prijszetting door de overheid, loonregeling onder toezicht van de overheid. Herziening van lonen en prijzen ter verbetering van het levenspeil.
   Handhaving van de beschermende maatregelen, welke voor huurders van woningen zijn getroffen.
8. Directe verbetering van de uitkering aan ouden van dagen.
9. Krachtige bevordering van de volksgezondheid, in het bijzonder door de bestrijding van de tuberculose.
10. Het treffen van financiële voorzieningen voor oorlogsinvaliden, waaronder ook begrepen die Nederlanders, die slachtoffer werden van bombardementen, zowel hier als in het buitenland.
    Het voor zover nodig boven en behalve reeds bestaande wettelijke voorschriften, voorzien in de behoeften van zeevarenden, die in de oorlog ter beschikking stonden en staan der geallieerden en gedurende deze tijd geheel of gedeeltelijk invalide zijn geworden, zomede in die van hun nagelaten betrekkingen.

Dit program behoeft onmiddellijke uitvoering.

Het is de taak van de vakbeweging om in samenwerking met de werkgevers-vakcentralen en de Regering te bevorderen, dat deze maatregelen zo snel mogelijk worden genomen.
Bouwt daarom uw sociale organisaties onmiddellijk weer op!
Afdelingsbesturen, neemt uw oude plaats weer in!
Gij allen, die in loondienst zijt, meldt U bij het afdelingsbestuur van de voor U aangewezen vakorganisatie.
Thans is het parool:

Schouder aan schouder. Samen aan de arbeid!

Niet iedereen *kan lid worden!*

Gelijk wel vanzelf spreekt, wordt niet iedereen tot het lidmaatschap van ons herboren N.V.V. toegelaten.
In het algemeen zijn van het lidmaatschap uitgesloten:
Vroegere functionarissen van het N.V.V., de N.V.C. of één der aangesloten bonden, die in dienst zijn getreden van het N.A.F., of die zich daarbij hebben aangesloten. Hetzelfde geldt voor vroegere personeelsleden van N.V.V., N.V.C. en aangesloten organisaties.
Evenmin worden als lid geaccepteerd oud-leden van de „Alg. Werknemersbond", van de N.S.B. of één harer nevenorganisaties, of zij, die tot de Duitse Weermacht, Duitse burgerlijke diensten, Vrijwillige legioen, Landwacht, N.S.K.K., Duitse politie en dergelijke hebben behoord
En tenslotte nemen wij al degenen, die in het N.A.F. op enigerlei wijze een rol gespeeld hebben als sociale voorman, bode, propagandist, enz. niet in onze organisaties op.

Voorzover bovenbedoelde personen enig recht zouden kunnen doen gelden, voortvloeiende uit vroeger lidmaatschap van de moderne of de neutrale vakbeweging, worden deze rechten vervallen verklaard.

Er zijn ook uitvoerige regelingen getroffen aangaande het voortbestaan van de rechten van hen, die tussen 15 Mei 1940 en 1 Augustus 1942 voor het lidmaatschap bedankten; de beperkte plaatsruimte belet ons, deze en nog andere regelingen hier volledig te publiceren. Deze regelingen zijn evenwel in het bezit van de Bestuurdersbonden en de vakbondsafdelingen. Wie dus in twijfel verkeert, informere daar.

STICHTING VAN DE ARBEID.

De samenwerkende centrales van werkgevers- en werknemersorganisaties hebben een manifest doen aanplakken betreffende de Stichting van de Arbeid. Plaatsgebrek belet ons dit manifest ook in deze krant af te drukken.

DRUK DICO · AMSTERDAM

TER NAGEDACHTENIS

Onze vreugde over de bevrijding van ons vaderland wordt getemperd door de gedachte aan de velen, die de vrijheid niet meer zagen gloren, omdat zij in de strijd gevallen zijn.
Het zijn er vele tienduizenden, die in concentratiekampen, gevangenissen en voor de vuurpeletons hun trouw aan ons aller zaak met hun leven betaalden. En hoevelen van onze marine, van ons luchtwapen, van de brigade „Prinses Irene" en van onze koopvaardijvloot zullen niet bij de vervulling van hun vaderlandse plicht het hoogste offer hebben gebracht? Dankbaarheid en eerbied vervullen ons jegens al deze moedige landgenoten. Eerbied en dankbaarheid, die wij straks willen omzetten in daden, in dienst van de wederopbouw van Nederland, dat mede dank zij hun offervaardigheid en moed thans herrezen is.
Ons innig medegevoel gaat uit naar de verwanten dezer dapperen, voor wie de vreugdedag der bevrijding een dag van droef herdenken geweest moet zijn. Hen te helpen en te steunen is een nationale plicht, die met de wekelijkse uitbetaling van een aantal guldens alleen niet vervuld is. Hier heeft ieder Nederlander in eigen kring een taak en een plicht.
WIJ zullen deze ere-plicht hebben te vervullen tegenover de nabestaanden van alle leden en functionarissen van de vroegere „moderne" en „neutrale" vakbeweging, die nimmer meer uit gevangenis, concentratie-kamp of deportatie-oord in ons midden zullen terugkeren. Nog kennen wij niet al hun namen, maar reeds jaren weten wij, dat onze onvergetelijke vrienden Simon de Io Bello, Koos v. d. Kerkhof, Klaas Tabak, Gerrit Visser en Hein Vrind hun trouw aan beginsel en vaderland met de dood moesten bekopen. Kort geleden nog stierf Willem van Velzen als een held voor het vuurpeleton.
Zij en de anderen zul'en in onze gedachten voortleven; de herinnering aan hun trouw, hun onverzettelijkheid, hun kameraadschap zal ons een lichtend voorbeeld blijven op de weg die wij thans betreden. Een weg die leiden moet naar een vrije en veilige samenleving hun offer waardig.

Waar moet ik mij melden?

Gezien het feit, dat het organisatie-apparaat van onze vakbeweging zich nog in het stadium van wederopbouw bevindt, is het ons nog niet mogelijk, ieder, die ons vraagt: „waar kan ik mij laten inschrijven als lid van de vakbeweging?" voor elke plaats van ons land het voor hem juiste adres op te geven.
Wij moeten dus met enkele algemene aanwijzingen volstaan en wel:

1. Indien gij zelf niet het adres weet van dengeen of degenen, die zich in de plaats van uw inwoning belast hebben met het inschrijven van leden voor de vakbond, waartoe gij krachtens de door U uitgeoefende functie of het door U uitgeoefende beroep behoort, informeer dan bij uw ambt- of beroepsgenoten, totdat gij het verlangde adres weet en meldt U daar.
2. Indien U het adres bekend is van dengeen of degenen, die leden van onze vakbeweging inschrijven, geeft dit adres dan aan uw collega's door.
3. Indien gij plaatselijk geen adres te weten kunt komen, meldt U dan schriftelijk voor het lidmaatschap aan bij het Hoofdbestuur van de bond waarin gij thuis behoort. Op een andere plaats in dit blad vindt gij de daartoe dienende adressen.

Waar vind ik het Hoofdbestuur?

Doordat de heren van het Arbeidsfront de kantoorgebouwen van de bonden voor een deel hebben verkocht, voor een ander deel hebben verhuurd of zodanig hebben verhanseld, dat zij niet dadelijk weer betrokken kunnen worden, zijn een aantal organisaties letterlijk haar huis kwijt.
Daarom moesten nieuwe kwartieren worden gezocht.
Teneinde nu allen die zich met enige aangelegenheid tot het hoofdbestuur van een organisatie willen of moeten wenden, daartoe in de gelegenheid te stellen, publiceren wij hier de namen en adressen van het N.V.V. zelf en van de bij het N.V.V. aangesloten organisaties.
Ned. Verbond van Vakverenigingen — Amstel 224—226, Amsterdam C.
Ambtenaarsbond: p.a. Luberti, Hazelaarstraat 81, Den Haag.
Bakkersbond: P. C. Hooftstraat 178, Amsterdam.
Bouwarbeidersbond, Stucadoorsbond, Schildersgezellenbond: Vondelstraat 40, Amsterdam.
Diamantbewerkersbond: Pl. Franselaan 9, Amsterdam.
Fabrieksarbeidersbond: P. C. Hooftstraat 178, Amsterdam.
Handels- en Kantoorbed.bond: Paulus Potterstr. 9, A'dam.
Hotelpersoneel: Weesperzijde 87, Amsterdam.
Huispersoneel: Louise de Colignystraat 43III, Amsterdam.
Kleermakersbond, Textielarbeidersbond: Vondelstraat 4, Amsterdam.
Landarbeidersbond: H. Wijsmanstr. 16, Elinckwijk, Utrecht.
Alg. Ned. Grafische Bond (A.N.T.B., N.L.F.C., N.G.B. en Ned. Ver. v. Chefs i. h. Graf. Bedrijf): Koninginneweg 120, Amsterdam.
Metaalbewerkersbond: Hemonylaan 24, Amsterdam.
Meubelmakersbond: Vondelstraat 170, Amsterdam. Telefoon 81837.
Onderwijzersbond: Herengracht 56, Amsterdam.
Overheidspersoneel: p.a. J. J. Staal, Voltaplein 36, A'dam.
Sigarenmakersbond: p.a. Th. Beerens, Eemnesserweg 22, Hilversum.
Slagersgezellenbond: P. C. Hooftstraat 178, Amsterdam.
Spoor- en Tramwegpersoneel: Oudegracht 245, Utrecht.
Transportarbeiders, Part. Chauffeurs: Heemraadssingel 323, Rotterdam.
Technici: P. C. Hooftstraat 178, Amsterdam.
Verzekeringsagenten: P. C. Hooftstraat 178, Amsterdam.